

การวิจัย

การสำรวจการเข้าเรียนสายของนักเรียน ใน รายวิชา งานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น
โครงการห้องเรียนอาชีพ โรงเรียนบ้านหมากแข้ง
ภาคเรียนที่ 1 / 2566

โดย

นายวุฒิชัย ศรีสุวอ

แผนกวิชาช่างเทคนิคพื้นฐาน
วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลา เป็นปัญหามาจากพฤติกรรมของนักศึกษา ที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัญหานี้ต้องหาวิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง และนำมาปรับปรุงพฤติกรรม อันพึงประสงค์ของนักศึกษาใน ชั่วโมง จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนทุกคน ที่จะแก้ไขปัญหานี้ เพราะเป็นปัญหา ที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน เช่น ทำให้เกิดการหยุดการสอนในช่วงหนึ่ง เมื่อนักศึกษาที่มาสายเดินเข้าในชั้นเรียน ในขณะที่ทุกคนกำลังเรียน และเมื่อเข้าไปนั่งเรียนแล้ว ก็จะสอบถามก็จะสอบถามเพื่อนที่นั่งเรียนว่า อาจารย์สอนอะไรบ้าง ทำให้เกิดการพูดคุยในเวลาเรียน บางครั้งครูผู้สอนต้องเริ่มใหม่ ทำให้นักเรียนที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนเกิดความเบื่อหน่าย

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยได้ทำการสอนในวิชา งานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น ของนักศึกษา โรงเรียนบ้านหมากแข้ง ในชั้นเรียนนี้มีนักศึกษากลุ่มที่เข้าเรียนสายประมาณ 15 – 20 นาที เป็นประจำผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอน จึงเป็นปัญหาที่มาศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของผู้เรียน กลุ่มเป้าหมายต่อไป

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการวิจัย

เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลา ของนักศึกษา โรงเรียนบ้านหมากแข้ง ที่เรียนวิชา งานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

สมมติฐาน

ผลการปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลา โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักศึกษารายบุคคล โรงเรียนบ้านหมากแข้ง ต่อรายวิชา งานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษา โรงเรียนบ้านหมากแข้ง ที่กำลังศึกษาในโครงการห้องเรียนอาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 15 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ คือแบบประเมินพฤติกรรม และระดับผลการเรียน ของนักศึกษารายบุคคล
3. ขอบเขตด้านนวัตกรรม
 1. แผนการสอน
 2. แบบประเมินพฤติกรรมนักศึกษารายบุคคล

4. ตัวแปร ได้แก่

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องการใช้แบบสอบถามปัญหาในชั้นเรียน,แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคล
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลานักเรียน โรงเรียนบ้านหมากแข้ง
โครงการห้องเรียนอาชีพ รายวิชางานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น

ประโยชน์ของการวิจัย

1. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชา งานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อมีคะแนนตรงเวลามากขึ้น
2. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ตรงเวลามากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขอเสนอตามลำดับดังนี้

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง
2. แนวคิดเกี่ยวกับวินัย
 - 2.1 ความหมายของวินัย
 - 2.2 ความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างระเบียบวินัย
 - 2.3 โครงสร้างและขอบข่ายของวินัย
 - 2.4 แนวทางการสร้างวินัย
3. การเสริมสร้างและพัฒนาวินัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเอง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523:58 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2542 : 16) ลักษณะวินัยในตนเอง มีความสำคัญต่อการแสดงออกทางจริยธรรมและคุณธรรมของบุคคลมาก และอาจสำคัญมากกว่าลักษณะทางความรู้ดีชั่ว และความสามารถกระทำสิ่งดีชั่วด้วย ฉะนั้นการให้ความสนใจเกี่ยวกับกำเนิดและการเจริญเติบโตของจิต ลักษณะการมีวินัยแห่งตน จึงเป็นสิ่งจำเป็นในเรื่องนี้ นักจิตวิทยาพัฒนาการได้ให้ความสนใจมานานแล้ว และมีความเห็นว่าความมีวินัยแห่งตนอย่างถูกต้อง จึงเป็นหลักชัยของพัฒนาการทางจิตของบุคคลนั้นคือความมีวินัยแห่งตนเอง เป็นลักษณะสำคัญของผู้ที่บรรลุภาวะทางจิต ฉะนั้นการมีวินัยแห่งตน จึงสามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดระดับพัฒนาการทางจิตของบุคคลได้ด้วยทฤษฎีที่สำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของวินัยแห่งตน มี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) ว่าด้วยจุดกำเนิดของการควบคุมตน และทฤษฎีของเพคและแฮวิกเฮิสต์ (peck havighurst) ว่าด้วยพัฒนาการแรงจูงใจทางจริยธรรม ซึ่งยึดการควบคุมของ อีโก้ และซูเปอร์อีโก้เป็นหลัก

แนวคิดเกี่ยวกับวินัย

1. ความหมายของวินัย

จากพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 (774) ได้ให้ความหมายของวินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนข้อบังคับปฏิบัติ

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2540 : 205-206) ได้กล่าวถึงระเบียบ หมายถึง ข้อบังคับต่างๆที่

โรงเรียนกำหนดขึ้นให้นักเรียนปฏิบัติตาม เช่น ระเบียบการเข้าเรียนตรงต่อเวลา ระเบียบเป็นสิ่งที่ทำให้คนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

วินัย คือ การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าพึงปรารถนาของสังคม วินัยที่ดี คือ การที่บุคคลรู้จักการปกครองตนเองและกระทำตามระเบียบข้อบังคับต่างๆด้วยความสมัครใจ เพราะได้เห็นคุณค่าว่า การปฏิบัติตามระเบียบนั้นจะนำมาซึ่งความมีระเบียบและความสงบสุขในสังคม

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ม.ป.ป.: 73) วินัยนักเรียน หมายถึงความประพฤติของนักเรียนโดยนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง หรือระเบียบหรือระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง หรือเห็นพ้องกับข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาเพื่อความเสมอภาค และเกิดความสันติสุขแก่สมาชิกในโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องวินัยคุณธรรมและจริยธรรม

กรมวิชาการ (2542 ก:21 อ้างถึงในสุจริต คำมะสอน 2548 :19) ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่อย่างราบรื่น มีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกให้รู้จักการปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

ธนู วุฒิเกียรติไพบุลย์ (2524 อ้างถึงใน สุจริต คำมะสอน 2548 : 20) กล่าวว่าวินัยหมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อปฏิบัติและข้อบังคับที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตาม อาจเกิดความเสียหาย หรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นเหตุให้เกิดความผิดและถูกลงโทษในที่สุด

สมบูรณ์ สิงห์คำป้อง (2542:36 อ้างถึงใน สุจริต คำมะสอน 2548:16) สรุปความหมายของคำว่าวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคล ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบแบบแผนตามที่สังคมกำหนดเอาไว้ โดยให้ถือว่าเป็นการบังคับให้กระทำ

พนัส หันนาคินทร์ และคณะ (2542:38 อ้างถึงในสุจริต คำมะสอน 2548 :16) ให้ความหมาย การมีวินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กติกา และกฎหมายตามที่สังคมได้วางไว้หรือตามที่กลุ่มได้ตกลง อันจะนำมาซึ่งความสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคง และความปลอดภัย

วินัย พัฒนรัตน์และคณะ (ม.ป.ป.:9 อ้างถึงใน สุจริต คำมะสอน 2548 : 20) ได้ให้ความหมายความมีระเบียบวินัยหมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับและกติกาต่างๆ ที่สังคมกำหนดขึ้นเพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ และใช้ควบคุมความประพฤติ ของคนในสังคม เช่น กฎหมาย คำสั่ง คำประกาศระเบียบโรงเรียน เป็นต้น

รุจิรี ภูสาระ และคณะ(ม.ป.ป. อ้างถึงในสุจริต คำมะสอน 2548:20) ได้กล่าวไว้ว่า ความมีระเบียบวินัย หมายถึง กติกา กฎ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือข้อกำหนดที่กำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติของคนในสังคม เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเช่น กฎ ลูกเสือ เป็นต้น

สุจริต คำมะสอน (2548: 20) จากความหมายของวินัยที่ผ่านมาข้างต้นสรุปได้ว่า วินัยหมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผน และข้อบังคับของสังคม ดังนั้นการส่งเสริมวินัยให้นักเรียน จึงควรครอบคลุมถึงการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้สามารถประพฤติ ปฏิบัติตนในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับของสถานศึกษาและสังคมได้อย่างเหมาะสม

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

“...การมีวินัย มีความสามัคคี และรู้จักหน้าที่ ถือกันว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญประจำตัวของคนทุกคน แต่ในการสร้างเสริมคุณลักษณะสามข้อนี้ จะต้องไม่ลืมว่าวินัย สามัคคี และหน้าที่นั้น เป็นไปทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งย่อมให้คุณหรือให้โทษได้มากเท่า ๆ กันทั้งสองทาง เพราะฉะนั้น เมื่อจะอบรมจำเป็นต้องพิจารณาให้ถ่องแท้แน่ชัดก่อนว่าเป็นวินัย สามัคคี และหน้าที่ที่ดี คือปราศจากโทษ เป็นประโยชน์ เป็นธรรม ไม่เคลือบแฝงไว้ด้วยสิ่งชั่วร้าย เช่น วินัย ก็ต้องไม่ใช่วินัยเพื่อตน เพื่อหมู่คณะของตนเท่านั้น ต้องเป็นวินัยเพื่อคนทุกคน เพื่อคนส่วนใหญ่ เป็นวินัยที่ถูกต้อง ที่เป็นการสร้างสรรค์ ทำนองเดียวกัน การสามัคคีกันทำการหรือทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งก็จะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่อุปถัมภ์ มิใช่เพื่อการเพิ่มพูนประโยชน์เฉพาะพวกตน แล้วเบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อนเสียหาย จึงเห็นได้ว่าการสร้างวินัย สามัคคี และความรู้จักหน้าที่ให้แก่เยาวชนต้องกระทำด้วยความเพ่งพินิจอย่างละเอียดถี่ถ้วนเป็นพิเศษ มิฉะนั้นจะไม่บังเกิดผลที่พึงประสงค์หรือชั่วร้าย อาจกลับกลายเป็นการทำลายอนาคตและความเจริญมั่นคงของชาติไปก็ได้...” (พระราชดำรัส พระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือในโอกาสเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทและรับพระราชทานเหรียญลูกเสือสดุดี ณ ศาลาดุสิดาลัย พระราชวังดุสิต 12 กรกฎาคม 2526)

“...ครูที่แท้จริง เป็นผู้ทำแต่ความดี คือ ต้องหมั่นขยันและอดุสาหะพากเพียรต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละ ต้องหนักแน่นอดกลั้นและอดทน ต้องรักษาวินัยสำรวมระวังความประพฤติปฏิบัติของตนให้อยู่ในระเบียบแบบแผนที่ดีงาม ต้องปลื้มปลื้มใจจากความสะอาดสบายและความสนุกรื่นเริงไม่สมควรแก่เกียรติภูมิของตน ต้องตั้งใจไม่มั่นคงแว่วแน่ ต้องรักษาความจริงใจ ต้องเมตตาหวังดี ต้องวางใจเป็นกลาง ไม่ปล่อยใจไปตามอคติต้องอบรมปัญญาให้เพิ่มพูนสมบูรณ์ขึ้นทั้งด้านวิชาการและความฉลาดรอบรู้ในเหตุผล...” (พระราชทานแก่ข้าราชการครูอาวุโส วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ.2523)

2 ความสำคัญและความจำเป็นในการสร้างระเบียบวินัย

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2540: 205-206) ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญ ดังนี้

- 1) วินัย เป็นสิ่งที่ช่วยให้คนสามารถควบคุมตนเอง การที่นักเรียนมีวินัย และสามารถควบคุมตนเอง จะมีผลดีในขณะที่เป็นนักเรียนสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยในชั้นเรียน ทำให้การดำเนินงานของครูในชั้นเรียนเป็นไปด้วยดี
- 2) วินัยจะช่วยเตรียมตัวเด็กสำหรับการดำเนินชีวิตในภายหน้า เพื่อเป็นสมาชิกที่สร้างความมีระเบียบ และความสงบสุขในสังคม
- 3) ประเทศใดที่มีพลเมืองมีระเบียบวินัย ประเทศนั้นสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4) ระเบียบวินัย เป็นสิ่งจำเป็นในระบอบประชาธิปไตย ระเบียบในระบอบประชาธิปไตยไม่ควรเป็นสิ่งที่บังคับมาจากเบื้องบนแต่เพียงอย่างเดียว หากควรเป็นสิ่งที่ตระหนักจากภายในแต่ละบุคคล

พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 239) วินัยเป็นกฎข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติของคน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคม ดังนั้น ระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ มีผู้เสนอความสำคัญของระเบียบวินัยไว้หลายท่าน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ วินัยช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความรู้สำนึก และความเคยชินที่จะประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดีงาม เป็นมาตรฐานระหว่างความประพฤติของกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติงานในองค์กร ช่วยเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต จะได้ใช้สิทธิ เสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง ช่วยสร้าง และรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน หากขาดระเบียบวินัย การดำเนินงานของโรงเรียนจะเต็มไปด้วยอุปสรรค

เชาว์ มณีวงศ์ (168) ช่วยให้เด็กเรียนควบคุม ดูแลตนเองและสังคมส่วนรวมได้ด้วยความสุขเกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการเล่าเรียน การทำงาน ช่วยนำคนไปสู่การทำหน้าที่ ความเจริญ เว้นข้อห้ามทำตามคำสั่งบางประการเพิ่มพลังในการทำงาน เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงาน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สังคมเป็นสุขร่วมเย็น ดังนั้นพอสรุปความสำคัญของวินัยได้ว่า วินัยช่วยให้คนมีระเบียบในตนเอง ลดความขัดแย้ง เกิดความสามัคคี ดำรงตนอยู่ในสังคม และทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

ประดินันท์ อูปรมย์ (2518 อ้างถึงใน น.ส. ทิวารรรถ แสงพันธ์ 2542: 12) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยไว้ว่า เมื่อบุคคลอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ย่อมมีความคิดเห็น และพฤติกรรมต่างๆ กัน ถ้าปล่อยให้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมทุกอย่างได้ตามความพอใจ สังคมก็จะเกิดความสับสนวุ่นวายเนื่องจากแต่ละคนก็ทำในสิ่งที่ตนพอใจเท่านั้น ดังนั้นการมีกฎเกณฑ์หรือระเบียบจำกัดพฤติกรรมของบุคคลไว้บ้างจะช่วยให้กลุ่มคน หรือสังคมดังกล่าวอยู่ด้วยกันอย่างเรียบร้อยมากขึ้น วินัยมิได้หมายถึงกฎเกณฑ์ หรือระเบียบข้อบังคับเฉพาะกลุ่มบุคคลเท่านั้น ยังหมายถึงกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัยภายในตัวบุคคลด้วย ในกลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกมีวินัยในตนเองมาก แสดงว่ากลุ่มสังคมนั้นประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความรับผิดชอบมาก ในกรณีนี้วินัยในสังคมอาจไม่ต้องสร้างขึ้นมากนัก เช่นโรงเรียนใดมีนักเรียนที่มีวินัยในตนเองมาก คือรู้ว่าตนเองจะต้องมาโรงเรียนเวลาเท่าใด จะออกจากโรงเรียนได้เมื่อใด ควรแต่งกายอย่างไร ควรแสดงกิริยามารยาทกับครูอาจารย์อย่างไร และควรมีหน้าที่ในฐานะนักเรียนอย่างไร เป็นต้น โรงเรียนนั้นแทบจะไม่ต้องสร้างวินัยขึ้นมาบังคับเพื่อให้นักเรียนต้องปฏิบัติตามอีกเลย แต่โดยความเป็นจริงแล้วจะพบว่านักเรียนในโรงเรียนหนึ่งๆ นั้นมาจากสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน บางคนไม่เคยได้รับการฝึกให้มีวินัยมาก่อนเลย บางคนเคยได้รับการฝึกอบรมให้มีวินัยในตนเองมาแล้ว บางคนขาดการดูแลดูแลเอาใจใส่ด้านการอบรมสั่งสอนให้มีวินัย ฉะนั้นจึงจำเป็นอยู่เองที่โรงเรียนจะต้องสร้างวินัยขึ้นมาเป็นระเบียบข้อบังคับให้ทุกคนปฏิบัติตามเหมือนกัน เช่น ระเบียบการแต่งกาย อันได้แก่การไว้ทรงผม การแต่งเครื่องแบบ การสวมถุงเท้า และลักษณะของรองเท้า หรือวินัยภายในห้องเรียน อันได้แก่การไม่นำขนมหรืออาหารมารับประทานในห้องเรียน ไม่คุยหรือเล่นกันเสียงดังในเวลาเรียน และไม่นอนหลับในขณะที่ครูกำลังสอน

ศุภนิത്യ วัฒนธาดา (2518 อ้างถึงใน ทิววรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้สรุปถึงความจำเป็นที่จะต้อง
มีวินัยไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม
- 2) ช่วยสร้างความรับผิดชอบแก่บุคคล
- 3) ช่วยสร้างความสามัคคีปรองดองในหมู่คณะ
- 4) ช่วยส่งเสริมหลักประชาธิปไตยทุกคนจะต้องรับผิดชอบต่อควบคุมตนเอง
- 5) ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข
- 6) ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมาย

สุรางค์ จันทน์เอม (2524 อ้างถึงใน น.ส.ทิววรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวถึงหลักการสร้าง
วินัยที่สำคัญมี 4 ประการคือ

- 1) เด็กจะต้องประพฤติตนในสิ่งที่ดีและขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา
- 2) เด็กจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับการกระทำดีและความพึงพอใจกับการ
กระทำไม่ดี นั่นคือให้เด็กพอใจที่จะปฏิบัติในสิ่งที่ดีควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดีไม่ควร
- 3) เด็กจะต้องกระทำความดีจนกระทั่งเกิดความเคยชิน หรือเกิดเป็นนิสัยโดยไม่ต้องมีใครแนะนำ
- 4) เด็กจะต้องเรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ดี ไม่พึงปรารถนาของสังคม

ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงระเบียบวินัยจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึงกฎและระเบียบควบคู่กันไปด้วยเพราะที่ใดจะมี
ระเบียบวินัยได้ทีนั้นจะต้องมีกฎเกณฑ์ต่างๆตั้งไว้ ประโยชน์ของกฎเกณฑ์ที่สำคัญ

มี 2 ประการ คือ ประการแรก เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเรียนรู้ถึงมาตรฐานของการปฏิบัติ ที่จะทำให้สังคมที่เขาอยู่
อาศัยยอมรับ ประการที่สอง เป็นตัวที่หยุดยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาได้

นวลศิริ เปาโรหิต (2520อ้างถึงใน น.ส. ทิววรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวไว้ว่า วินัยจัด
ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อเด็ก เพราะวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางการประพฤติของ
เด็ก ความมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัยก็คือ การที่เด็กเกิดความต้องการที่จะทำสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วย
ตนเองวินัยที่แท้จริงนั้นไม่ใช่การบังคับให้กระทำตาม แต่เป็นเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อให้ทุกคนในสังคมได้ยึดถือเป็นแนว
ปฏิบัติ วินัยที่สูงสุด คือ การมีวินัยในตนเอง ซึ่งได้แก่การรู้จักปกครองตนเอง ควบคุม และแนะนำตนเองให้
ประพฤติในทางที่ดีงามอยู่เสมอ

มานิช ตัณฑวานิชย์ (2525 อ้างถึงใน น.ส.ทิววรรณ แสงพันธ์ 2542:13) เขียน บทความ
ให้เห็นถึงคุณค่าของระเบียบวินัย กับความสงบเรียบร้อยของส่วนรวมไว้ว่าในการอยู่ร่วมกันของสังคมแต่ละกลุ่ม
ประกอบด้วยคนจำนวนมาก ซึ่งมีพื้นฐานระดับการศึกษา ความรู้ จิตใจ การอบรม ความนึกคิดแตกต่างกัน
ความต้องการสิ่งต่างๆ ในการดำรงชีวิตก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ผลประโยชน์ของแต่ละกลุ่มก็ไม่ตรงกัน
แต่จะให้สังคมอยู่อย่างอิสระตามความพึงพอใจ เป็นไปไม่ได้

ความสับสนวุ่นวายในสังคมย่อมเกิดขึ้นไม่มีสิ้นสุด เพื่อความสงบเรียบร้อยของคนส่วนรวมในการอยู่
ร่วมกัน จึงต้องมีระเบียบแบบแผนควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคม หรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าระเบียบ
แบบแผนข้อบังคับ ข้อปฏิบัติทั้งปวงเรียกว่าวินัย วินัยเป็นสิ่งที่ควบคุมให้บุคคลประพฤติปฏิบัติต่อกันเป็นไปด้วย

ความเรียบร้อยของสังคมนั้นๆ เช่น สมาชิกของสังคมต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของทางราชการที่กำหนดไว้ นักกีฬาต้องปฏิบัติตามกติกาในการแข่งขัน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาที่กำหนด พระสงฆ์ต้องปฏิบัติตามศีลหรือวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติ ข้าราชการพลเรือนและทหารต้องปฏิบัติตามวินัยเป็นต้น การมุ่งให้การศึกษแก่พลเรือนให้มีวิชาความรู้และมีสุขภาพทั้งร่างกายและใจสมบูรณ์ยังไม่เป็นการเพียงพอ ต้องมุ่งผลผลิตคนให้มีวินัยรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติด้วย

อารี รังสินันท์ (2529 อ้างถึงใน น.ศ. ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542 :14) ความจำเป็นของระเบียบวินัยมี 4 ข้อ คือ

1) จำเป็นเพื่ออยู่ร่วมกันในสังคม คนจะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ก็ต่อเมื่อเขาได้เรียนรู้ถึงเกณฑ์ หรือมาตรฐาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคมนั้นเสียก่อน

2) จำเป็นสำหรับที่จะให้บุคคลบรรลุถึงวุฒิภาวะ เด็กจะต้องสร้างบุคลิกภาพแห่งความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งได้แก่ การควบคุมตนเอง การพึ่งตนเองและความอดทน หากเด็กไม่ได้รับการฝึกในด้านระเบียบวินัย เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความอดทนและพึ่งตนเองได้ยาก

3) จำเป็นที่จะให้คนรู้ผิดชอบชั่วดีในสิ่งอันควรและไม่ทำในสิ่งที่ไม่ควร

4) จำเป็นสำหรับความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็ก เด็กอาจจะไม่แน่ใจว่าเขาควรทำอะไร

ได้แค่ไหน เพราะเขาขาดประสบการณ์ ระเบียบวินัยจะเป็นเกณฑ์ หรือเป็นแนวทางให้เขาปฏิบัติ เขาจะสบายใจและไม่สับสนเมื่อเขาทราบว่า เขาควรทำ เขาก็จะมีความมั่นคงในอารมณ์เกิดขึ้น

3 ขอบข่ายของวินัยนักเรียน

การวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของวินัยนักเรียนไว้ ดังนี้

3.1 วินัยการตรงต่อเวลา

ความหมายของการตรงต่อเวลา

พนัส หันนาคินทร์และคณะ (2542 : 60 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548: 27)

ได้ให้ความหมายการตรงต่อเวลาไว้ว่า หมายถึงการทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จตามกำหนดเวลา

วินัย พัฒนรัตน์ และคณะ (ม.ป.ป. :16 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :27)

ได้สรุปว่าการตรงต่อเวลาหมายถึงการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงเวลาหรือทันเวลาตามที่กำหนด การฝึกให้ตรงต่อเวลาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างควมมีระเบียบวินัย

รุจิณี ภูสาระ และคณะ (ม.ป.ป. : 29 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27) กล่าวไว้ว่าการตรงต่อเวลา หมายถึงการทำกิจกรรมใดๆให้สำเร็จไปตามที่กำหนดไว้ ไม่ผิดวันประกันพุง และเมื่อรู้ว่าทำอะไรล่าช้า กว่าที่กำหนดก็ไม่นั่งนอนใจควรรีบทำงานนั้นให้สำเร็จ เพื่อมิให้ล่าช้ากว่ากำหนดมากกว่าเดิม

สวัสดี ปทุมราช (ม.ป.ป.:2 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27)ได้ให้คำจำกัดความการตรงต่อเวลาหมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนด เช่นนักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลาเป็นการกระทำกิจกรรมใดๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับมาคืนได้ ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือการรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดๆให้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง การสำรวจการเข้าเรียนสายของนักเรียน โรงเรียนบ้านหมากแข้ง โครงการห้องเรียนอาชีพ รายวิชางานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ขอบเขตการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษา โรงเรียนบ้านหมากแข้ง โครงการห้องเรียนอาชีพ รายวิชางานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้นที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 15 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คือแบบบันทึกคะแนนพฤติกรรมนักเรียนรายบุคคล

3. วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
2. สร้างแบบบันทึกคะแนน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณา
3. นำแบบบันทึกที่ได้รับคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับจริง
4. นำแบบบันทึกคะแนนฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากการเช็คเวลาเรียนในชั้นเรียน ตลอดภาคเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากใบเช็คเวลาเรียนในชั้นเรียน ตลอดภาคเรียน ของนักศึกษานักเรียน โรงเรียนบ้านหมากแข้ง โครงการห้องเรียนอาชีพ รายวิชางานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น

วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิเคราะห์โดย จำนวนนับ และค่าร้อยละ โดยมีการแบ่งช่วงของคะแนนดังนี้

8 - 10	หมายความว่า	เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลาสม่ำเสมอ
3 - 7	หมายความว่า	เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลาระดับปานกลาง
1 - 2	หมายความว่า	เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลาระดับน้อยที่สุด
0	หมายความว่า	ไม่มาเรียน

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลจากการประเมินพฤติกรรม ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย สามารถปรับปรุงตนเองเมื่อทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าชั้นเรียนที่ตรงเวลา กับครูผู้สอนแล้ว ซึ่งจากข้อมูลที่บันทึกไว้ นักศึกษาสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง โดยการเข้าเรียนในวิชาการใช้โปรแกรมฐานข้อมูล พบว่ามีการกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น โดยนักเรียนพยายามปรับตัวละมาเข้าเรียนตรงเวลา รวมทั้งพยายามถ้ามุ่งถึงการบันทึกการบวกคะแนนเพิ่ม ตามที่ตกลงกันไว้ในทุก ๆ ครั้งที่มีการเรียนการสอน จากการสังเกต นักศึกษามีความภาคภูมิใจต่อคะแนน และการพัฒนาตนเองได้อย่างชัดเจน และครูผู้สอนได้ชมเชย และให้กำลังใจด้วยทุก ๆ ครั้งจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาในเรื่องการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนได้คืออีกแนวทางหนึ่ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการเข้าเรียน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ศึกษามีจำนวน 15 คน มีคะแนนเข้าชั้นเรียนในการตรงต่อเวลาน้อยที่สุด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 % นักศึกษาเข้าชั้นเรียนในระดับปานกลาง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 % และนักศึกษาเข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลาสม่ำเสมอ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 %

ข้อเสนอแนะ

ครูผู้สอนควรหันมาให้ความสนใจในเรื่องการเป็นผู้ตรงต่อเวลาให้กับนักศึกษา ตั้งแต่อยู่ในวัยเรียนเพื่อประโยชน์ในการทำงานในอนาคต เพราะการเป็นผู้ตรงเวลาจะสามารถทำให้มีคุณธรรม จริยธรรมด้านอื่นพัฒนาได้ง่ายขึ้น และเป็นคุณธรรมที่สถานประกอบการต้องการมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสำรวจการเข้าเรียนสายของนักเรียน นักเรียน โรงเรียนบ้านหมากแข้ง โครงการห้องเรียนอาชีพ รายวิชางานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สำรวจปัจจัยที่ทำให้นักเรียนเข้าชั้นเรียนสาย วิชา งานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบบันทึกคะแนนประกอบด้วย แบบบันทึกคะแนน รายชั่วโมงตลอดภาคเรียน และสถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ จำนวนนับ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

การจัดการเรียนการสอน รายวิชา งานเชื่อมไฟฟ้าเบื้องต้น วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการเข้าเรียน พบว่า พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ศึกษามีจำนวน 15 คน มีคะแนนเข้าชั้นเรียนในการตรงต่อเวลาน้อยที่สุด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 % นักศึกษาเข้าชั้นเรียนในระดับปานกลาง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 % และนักศึกษาเข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลาสม่ำเสมอ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 %

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับ B – A ที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความรับผิดชอบต่อเวลาที่ระดับคะแนน 8 – 10 มีจำนวน 2 คน ส่วนนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับ C – C+ ที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความรับผิดชอบต่อเวลาที่ระดับคะแนน 3 – 7 มีจำนวน 10 คน และนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับ C – C+ ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความรับผิดชอบต่อเวลา มีจำนวน 3 คน มีความสอดคล้อง สวัสดิ์ ปทุมราช (ม.ป.ป.:2 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27)ได้ให้คำจำกัดความการตรงต่อเวลาหมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนด เช่นนักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลาเป็นการกระทำกิจกรรมใดๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด เมื่อเวลาผ่านไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับมาคืนได้ ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ก็จะทำให้เสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุด คือการรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดๆ

ให้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจน
อยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี